ECLI:LV:RLPT:2018:0510.11088302512.2.S
Lietas Nr.11088302512
Lietas arhīva Nr.K29-634-18/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 10.maijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese D.Dzērviniece,
piedaloties prokuroram B.Rozenbergai

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*), 15.panta ceturtās daļas un 309.panta trešās daļas (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*).

Tiesa, pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus,

konstatēja:

/pers. A/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropās vielas realizācijas nolūkā, un proti:

/pers. A/, pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotā vietā un laikā, līdz 2012.gada 18.decembrim, no pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotas personas, realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās sekojošas psihotropās vielas - 45 klonazepāmu saturošas tabletes, kuras satur 0,090 gramus klonazepāma un 7,3758 gramus metamfetamīnu saturošas vielas, kura satur 1,2539 gramus metamfetamīna, un, ievietotas gumijas vīstoklī, glabāja paslēptas savos dzimumorgānos līdz turpmāk norādītajām psihotropo vielu nodošanas mēģinājumam.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*).

Turklāt /pers. A/ nelikumīgi mēģināja nodot psihotropās vielas personai, kura ievietota ieslodzījuma vietā, un proti:

/pers. A/, nolūkā nelikumīgi nodot neatļauti iegādātās psihotropās vielas personai, kura ievietota ieslodzījuma vietā, ar savos dzimumorgānos ievietoto vīstokli, kurā atradās psihotropās vielas - 45 klonazepāmu saturošas tabletes, kuras satur 0,090 gramus klonazepāma un 7,3758 gramus metamfetamīnu saturošas vielas, kura satur 1,2539 gramus metamfetamīna, 2012.gada 18.decembrī plkst.11:20 ieradās Rīgas Centrālcietumā, Mazā Matīsa ielā 3, Rīgā, kur noformēja caurlaidi ieejai Rīgas Centrālcietumā uz īslaicīgām tikšanām. Pēc caurlaides noformēšanas plkst.11:50 /pers. A/ iegāja Rīgas Centrālcietuma apmeklētāju pārbaudes telpā, lai turpmāk dotos uz satikšanās telpu, taču realizēt savu noziedzīgo nodomu līdz galam /pers. A/ neizdevās no viņas gribas neatkarīgu apstākļu dēļ, jo /pers. A/ pārbaudes un pārmeklēšanas laikā vīstoklis ar psihotropajām vielām tika atrasts un izņemts.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 309.panta trešajā daļā (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*).

Pirmstiesas procesā /pers. A/ celta apsūdzība pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas, Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 309.panta trešās daļas.

Krimināllietas iztiesāšanas gaitā, pirms tiesas izmeklēšanas uzsākšanas, prokurore B.Rozenberga saskaņā ar 462.pantu, ievērojot 2012.gada 13.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, grozīja un /pers. A/ uzrādīto apsūdzību pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas, Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 309.panta trešās daļas, nemainoties noziedzīgu nodarījumu faktiskajiem apstākļiem un kvalifikācijai, un jauno /pers. A/ apsūdzību pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*), Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 309.panta trešās daļas (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*) iesniedza rakstveidā.

Tiesas sēdē apsūdzētajai /pers. A/ nebija iebildumu pret grozīto apsūdzību pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*), Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 309.panta trešās daļas (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*), ar kuru iepazinās tiesas sēdē.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ saprata viņai celtās, iztiesāšanas gaitā grozītās un prokurores uzturētās apsūdzības pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*), Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 309.panta trešās daļas (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*) būtību. Apsūdzētā /pers. A/ savu vainu viņai inkriminēto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*), Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 309.panta trešajā daļā (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*), atzina pilnībā.

Apsūdzētā /pers. A/ piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, lūdza tiesu pierādījumu pārbaudi neizdarīt, paskaidrojot, ka viņai ir zināma pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas. Pret apsūdzētās /pers. A/ lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu savus iebildumus nav izteicis prokurors.

Krimināllieta tika iztiesāta bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem.

Apsūdzētās /pers. A/ izdarīto noziedzīgu nodarījumu juridisko kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*), Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 309.panta trešās daļas (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*), tiesa atzīst par pareizu.

Apsūdzētās /pers. A/ vaina noziedzīga nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*), un nozieguma mēģinājuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 309.panta trešajā daļā (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*), ir pilnībā pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, pierādījumu analīze nav nepieciešama, un par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētā /pers. A/ ir sodāma.

2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 4.punkts noteic, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas brīdī.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta nosacījumus un saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, apsūdzētās /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā (*Krimināllikuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam)*, klasificējams kā smags noziegums, bet apsūdzētās /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 309.panta trešajā daļā (*Krimināllikuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam)*, klasificējams kā smags noziegums.

Pārbaudot apsūdzētās /pers. A/ personu raksturojošos datus, noskaidrots, uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdi /pers. A/ bija tiesāta, sodāmība nebija noņemta vai dzēsta, bet pēdējo reizi /pers. A/ notiesāta ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.aprīļa spriedumu pēc Krimināllikuma 253.[2]panta pirmās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi), 50.panta pirmās, otrās, piektās daļas, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem 23 dienām (lietas 41.-43.lapa, 82.-84.lapa, 111.-112.lapa, 118.-120.lapa), uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdī sastāvēja Valsts SIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē no 06.02.2012. ar dg. psihostumulatoru (amfetamīns) atkarība. Kaitējoši pārmērīga opioīdu, trankvilizatoru un alkohola lietošana. No 16.06.2010. līdz 19.07.2011. uzksiatē ar dg.: psihostimulatoru (amfetamīns) atkarība. Kaitējoši pārmērīga opioīdu, trankvilizatoru un alkohola lietošana. No 26.02.2008. līdz 19.01.2009. profilaktiskajā novērošanā ar dg.: kaitējoši pārmērīga alkohola lietošana (lietas 37.lapa), uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdi Valsts SIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības ambulatorās nodaļas uzskaitē nesastāvēja (lietas 38.lapa), pēc apsūdzētās vārdiem – narkotiskās vielas lieto jau 10 gadus, no narkotisko vielu atkarības nav ārstējusies, ar pamatizglītību, pēc apsūdzētās vārdiem – pirms apcietinājuma algotu darbu nav strādājusi, neprecējusies, apsūdzētajai ir 2 nepilngadīgi bērni, dēls - dzimis 2012.gadā un meita – dzimusi 2014.gadā, pēc apsūdzētās vārdiem – viņai ar tiesas spriedumu ir atņemtas meitas aizgādības tiesības, pēc apsūdzētās vārdiem – viņai ir iegūtas neārstējamas, hroniskas saslimšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par apsūdzētās /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli attiecībā uz katru no viņai inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesa atzīst to, ka viņa ir pilnībā atzinusi savu vainu un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, par apsūdzētās /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli, attiecībā uz katru no viņai inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesa atzīst to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo saskaņā ar Krimināllikuma 27.pantu noziedzīga nodarījuma recidīvu veido personas izdarīts tīšs noziedzīgs nodarījums pēc šīs personas notiesāšanas par agrāk izdarītu tīšu noziedzīgu nodarījumu, ja sodāmība par to jaunā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī nav noņemta vai dzēsta likumā noteiktajā kārtībā.

Nosakot sodu apsūdzētajai /pers. A/ tiesa ņem vērā, ka soda mērķis ir ne tikai sodīt, bet arī atjaunot taisnīgumu, aizsargāt sabiedrības drošību, resocializēt vainīgo personu, atturēt citas personas no noziegumu izdarīšanas. Soda mērķis ir sasniedzams ar saprātīgiem un demokrātiskiem līdzekļiem, katrā no gadījumiem izvērtējot apsūdzētā vainu un attieksmi pret nodarījumu, sociālo stāvokli, sabiedrisko bīstamību un to, vai obligāta un kategoriska brīvības atņemšanas soda piemērošana ir galējais un nepieciešamais līdzeklis šī mērķa sasniegšanai.

Krimināllikuma 5.panta otrā daļa paredz, ka likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās, kā arī uz personu, kura izcieš sodu vai izcietusi sodu, bet kurai saglabājusies sodāmība.

Apsūdzētā /pers. A/ viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumuu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā, ir izdarījusi pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidotā laikā, līdz 2012.gada 18.decembrim, bet viņai inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 309.panta trešajā daļā, ir izdarījusi 2012.gada 18.decembrī.

Lemjot par izciešamo sodu un tā apmēru, tiesa ņem vērā, ka 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 6.punkts noteic, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Ņemot vērā augstāk norādīto, izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, to, ka /pers. A/ ar savām darbībām veicināja psihotropo vielu nelikumīgu apriti, tādā veidā apdraudot vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā, kas rada bīstamas sekas savai un citu sabiedrības locekļu garīgajai un fiziskajai veselībai, izraisa atkarību un veicina narkomānijas izplatību, provocē uz vardarbību un cita veida prettiesisku uzvedību, kā arī rada sabiedrībai daudzas sociālas problēmas, vienlaicīgi apdraudot citu sabiedrības locekļu intereses uzturēties drošā un veselā vidē, kā arī ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu pret jurisdikciju, visus apsūdzētās atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, apsūdzētās personu raksturojošos datus, kā arī izvērtējusi 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikuma" Pārejas noteikumu 6.punkta nosacījumu piemērošanas iespējas, tiesa uzskata, ka soda mērķa sasniegšanai, kas ir ne tikai vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kā arī lai aizsargātu sabiedrības drošību un šajā lietā panāktu krimināltiesisko taisnīgumu, apsūdzētā /pers. A/ ir sodāma ar reālu brīvības atņemšanu, kas tiesas ieskatā ir samērīgi, atbilstoši izdarītajam un ko paredz arī viņai inkriminēto pantu sankcijas.

Turklāt atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06*).

Tiesa ņem vērā arī apsūdzētās /pers. A/ sniegtās ziņas par viņas veselības stāvokli, bet neatstāj bez ievērības faktu, ka kriminālprocesā nav ziņu par to, ka apsūdzētā /pers. A/ veselības stāvokļa dēļ nevarētu atrasties apcietinājumā un izciest viņai piespriesto brīvības atņemšanas sodu, savukārt saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 02.jūnija noteikumiem Nr.276 "Apcietināto un notiesāto personu veselības aprūpes īstenošanas kārtība", apcietinājumā esoša persona var saņemt nepieciešamos veselības aprūpes pakalpojumus, ja tai ir konstatēti veselības traucējumi, tostarp primāro, sekundāro un neatliekamo medicīnisko palīdzību.

Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka ņemot vērā to, ka sods nav valsts atriebība par nodarīto un soda mērķis nav pakļaut personu ilgstošam brīvības atņemšanas sodam un izstumt viņu no sabiedrības, kā arī izvērtējot apsūdzētās /pers. A/ attieksmi pret izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumu, to, ka viņa ir sapratusi savas rīcības sekas un nožēlojusi izdarīto, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktam ir izvēlējusies vienkāršāko procesa veidu - pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas sēdē un tāda veidā sekmējusi ātrāku un taisnīgāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu, nav nepieciešama viņas ilgstoša izolācija no sabiedrības.

Vienlaikus tiesa, nosakot sodu apsūdzētajai /pers. A/, ņem vērā arī to, ka kriminālprocesa gaitā ir nepamatoti aizskartas apsūdzētās tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā.

Kriminālprocesa likuma 14.pantā noteikts, ka ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā , tas ir, bez neattaisnotas vicināšanās.

Atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksei, krimināllietās lietas izskatīšanas termiņš tiek rēķināts nevis no brīža, kad lieta nonāk tiesā, bet jau no izmeklēšanas stadijas pirmstiesas kriminālprocesā. Atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā paustajām atziņām, laika skaitīšana kriminālprocesā iesākas ar brīdi, kad „kompetentas iestādes ir paziņojušas kādai personai par to, ka tā tiek turēta aizdomās par krimināInozieguma izdarīšanu" (*skat. Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedums lietā Devveer Belgium, 1980*).

Tiesa konstatē, ka kriminālprocess uzsākts 2012.gada 18.decembrī, 2012.gada 18.decembrī /pers. A/ aizturēta, bet 2012.gada 20.decembrī atzīta par aizdomās turēto noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 309.panta trešajā daļā, 253.[1]panta pirmajā daļā. Tāpat krimināllietas materiāli apliecina, ka pirmstiesas kriminālprocesā, laika posmā no 2013.gada 20.decembra, kad /pers. A/ tika atcelts viņai piemērotais drošības līdzeklis, līdz pat 2017.gada 13.februārim, kad krimināllieta tika nosūtīta Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras virsprokuroram pārbaudes veikšanai, tas ir, vairāk kā trīs gadus, pirmstiesas kriminālprocesā nav veiktas jebkādas darbības. Līdz ar to tiesa konstatē acīmredzamu apsūdzētās tiesību aizskārumu.

Vienlaicīgi tiesa konstatē, krimināllieta nodota tiesai 2018.gada 28.martā, tiesa lietas iztiesāšanu uzsāka 2018.gada 9.maijā, tādējādi tiesa uzskata, ka tiesa lietas izskatīšanā nav pieļāvusi neattaisnotu novilcināšanos.

Izšķiroties par labvēlīgo seku veidu, kas norādītas Krimināllikuma 49[1].panta pirmajā daļā, Krimināllikuma 58.panta piektajā daļā, 59.panta trešajā daļā, tiesa ņem vērā tiesu praksē nostiprinātos apstākļus: tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpuma nozīmīgums gan ilguma, gan intensitātes ziņā (jo būtiskāks bijis aizskārums, jo "lielākai" jābūt nemateriālai kompensācijai); pašas personas rīcības kriminālprocesa laikā izvērtējums (cik lielā mērā pati persona savas darbības/bezdarbības pēc ir līdzvainojama procesa ilgumā); nolēmums, kāds tiktu pieņemts, ja attiecīgais tiesību pārkāpums nebūtu konstatēts (Tiesu prakses apkopojums akceptēts Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta senatoru sanāksmē 2014.gada 8.janvārī. "Tiesu prakse par tiesībām uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā un soda noteikšanā, ja nav ievērotas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā", Rīga, 2013, 80.lpp.).

Tāpat tiesa ņem vērā tiesu praksē nostiprināto atziņu, ka iespēja atbrīvot vainīgo no krimināIatbildības vai no soda (Krimināllikuma 59.panta trešā daļa, 58.panta piektā daļa) izmantojama visai piesardzīgi un samērojot to ar sabiedrības interesēm, kas ir vai var tikt skartas šādā gadījumā (*skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2015.gada 2.jūlija lēmums Nr.SKK-205/2015*).

Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā vainīgās personas atbrīvošana no krimināIatbildības vai soda neatbilstu izdarītā nozieguma raksturam un nodarītajām kaitīgajām sekām.

Ievērojot minētos apstākļus, tiesa atzīst, ka atbilstoši pārkāpuma nozīmīgumam piemērojamas Krimināllikuma 49[1].panta pirmās daļas 2.punktā paredzētās sekas, kas ņemamas vērā pie soda noteikšanas un brīvības atņemšanas sods pēc Krimināllikuma 253[1].panta pirmās daļas apsūdzētajai /pers. A/ nosakāms zemāks par panta sankcijā noteikto minimālo robežu.

Šādu pašu apsvērumu dēļ, piemērojamas Krimināllikuma 49[1].panta pirmās daļas 1.punktā paredzētās sekas, kas ņemamas vērā pie soda noteikšanas un brīvības atņemšanas sods pēc Krimināllikuma 309.panta trešās daļas apsūdzētajai /pers. A/ ir mīkstināms.

Nosakot apsūdzētajai /pers. A/ par Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu panta sankcijā paredzēto papildsodu, tiesa ņem vērā, ka ar 2011.gada 8.jūlija likumu „Grozījumi Krimināllikumā" no Krimināllikuma izslēgts tā 45.pants par policijas kontroli un likums papildināts ar 45.[1]pantu par probācijas uzraudzību, kā arī noteikts aizstāt visā Krimināllikumā vārdus „policijas kontrole" (attiecīgā locījumā) ar vārdiem „probācijas uzraudzība" (attiecīgā locījumā).

No norādītajiem grozījumiem Krimināllikumā izriet, ka tie attiecas arī uz Krimināllikuma 253.[1]pantu.

Krimināllikuma Pārejas noteikumu 12.punktā noteikts, ka papildsodu – policijas kontroli – turpina piemērot personām, kuras līdz 2011.gada 30.septembrim izdarījušas šā likuma 159., 160., 164., 165.un 166.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, un personām, kuras līdz 2014.gada 31.decembrim izdarījušas citu šā likuma sevišķās daļas pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka /pers. A/ par Krimināllikuma 253.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu (noziedzīgais nodarījums izdarīts pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotā laikā, līdz 2012.gada 18.decembrim) ir nosakāms papildsods – policijas kontrole, atbilstoši izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumam un vainīgās personībai.

Tiesa uzskata par iespējamu nepiemērot apsūdzētajai /pers. A/ papildsodu – mantas konfiskāciju, kas Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas sankcijā nav paredzēts kā obligāts, jo arests apsūdzētās mantai nav uzlikts, kā arī lietā nav ziņu par to, ka apsūdzētajai /pers. A/ piederētu kāda manta, kuru var pakļaut konfiskācijai (Krimināllikuma 42.panta trešā daļa).

Nosakot apsūdzētajai /pers. A/ sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, tiesa ņem vērā 2008.gada 1.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā "Sodu piemērošanas politika" norādīto, ka nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana.

Ievērojot to, ka apsūdzētā /pers. A/ ir izdarījusi divus noziedzīgus nodarījumus (smagu noziegumu un smaga nozieguma mēģinājumu), ir iepriekš sodīta, tātad veiktie noziedzīgie nodarījumi nav nejaušība, tiesa uzskata, ka, nosakot sodu /pers. A/ pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, soda mērķa sasniegšanai efektīvākais līdzeklis būs piemērot sodu daļēju saskaitīšanu.

Galīgais sods apsūdzētajai /pers. A/ ir nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem, ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pieskaitot sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.aprīļa spriedumu.

Tiesa nekonstatē īpašus apstākļus, kas būtu par pamatu galīgā soda noteikšanai, piemērojot pilnīgas sodu saskaitīšanas principu. Uz tādiem nenorādīja arī procesa dalībnieki.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta piekto daļu, brīvības atņemšanas soda termiņā /pers. A/ ieskaitāms šī kriminālprocesa ietvaros aizturēšanā pavadītais laiks un sods, kas jau daļēji izciests pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.aprīļa sprieduma.

Apsūdzētajai /pers. A/ izskatāmā kriminālprocesa ietvaros drošības līdzeklis nav piemērots.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 272.panta ceturto daļu pamats apcietinājumam var būt tiesas spriedums par smaga vai sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu, par kuru piespriests brīvības atņemšanas sods.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajai /pers. A/, kura ar šo spriedumu tiek atzīta par vainīgu smagu nozieguma un smaga nozieguma mēģinājuma izdarīšanā un viņai tiek piespriets reāls brīvības atņemšanas sods, ir piemērojams drošības līdzeklis – apcietinājums, līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā, lai nodrošinātu sprieduma izpildi.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 632.panta ceturto daļu notiesājošā spriedumā ietvertais tiesas lēmums par drošības līdzekli stājas spēkā uzreiz pēc sprieduma pasludināšanas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā lietiskie pierādījumi: pēc ķīmiskās izpētes atlikušās 37 (trīsdesmit septiņas) klonazepāmu saturošās tabletes un to iepakojumi, kas iepakoti aploksnē, apzīmogoti ar LR VP Kriminālistikas pārvaldes zīmogu Nr.4 un atstāti glabāšanā VP Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.12.-1432. no 18.12.2012.g., - iznīcināmi, pēc papildus ķīmiskās izpētes atlikušie 6,60 g 17% metamfetamīna un to iepakojumi, iepakotus aploksnē, kas pārlīmēta ar drošības uzlīmi "SECURITY SEAL K12174420, un atstāti VP Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.12.-1432. no 18.12.2012.g.,- iznīcināmi.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520.pantu, 523.panta 1^{1}daļu, 524., 527., 528., 529. un 530.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{1}panta pirmajā daļā (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*), un, piemērojot Krimināllikuma 49.^{1}panta pirmās daļas 2.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 309.panta trešajā daļā (*Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam*), un, piemērojot Krimināllikuma 49.^{1}panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu daļēji saskaitot piespriestos sodus, sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /pers. A/ noteikt - brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.aprīļa spriedumu, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt – brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Brīvības atņemšanas soda izciešanu skaitīt no 2018.gada 10.maija. Brīvības atņemšanas soda termiņā saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta piekto daļu /pers. A/ ieskaitīt šī kriminālprocesa ietvaros aizturēšanā pavadīto laiku: no 2012.gada 18.decembra līdz 2012.gada 20.decembrim, un sodu, kas jau daļēji izciests pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 4.aprīļa sprieduma: no 2017.gada 11.jūlija līdz 2017.gada 2.augustam, no 2017.gada 26.novembra līdz 2017.gada 27.novembrim, no 2018.gada 16.marta līdz 2018.gada 4.aprīlim un no 2018.gada 4.aprīļa līdz 2018.gada 10.maijam.

Piemērot /pers. A/ drošības līdzekli – apcietinājumu - līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 632.panta ceturto daļu tiesas lēmums par drošības līdzekli stājas spēkā uzreiz pēc sprieduma pasludināšanas.

Spriedumam stājoties likumīgā spēkā lietiskos pierādījumus: pēc ķīmiskās izpētes atlikušās 37 (trīsdesmit septiņas) klonazepāmu saturošās tabletes un to iepakojumus, kas iepakoti aploksnē, apzīmogoti ar LR VP Kriminālistikas pārvaldes zīmogu Nr.4 un atstāti glabāšanā VP Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.12.-1432. no 18.12.2012.g., - iznīcināt, pēc papildus ķīmiskās izpētes atlikušos 6,60 g 17% metamfetamīna un to iepakojumus, iepakotus aploksnē, kas pārlīmēta ar drošības uzlīmi "SECURITY SEAL ^{K12}174420, un atstāti VP Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.12.-1432. no 18.12.2012.g.,- iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju, rīcību ar mantu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams 2018.gada 5.jūnijā.

Tiesnese D.Dzērviniece